

اتحادملت - گروه جامعه؛ پژوهشگر حوزه خانواده و جمعیت تأکید کرد که عدم شناخت دقیق موضوع و غفلت از گروه‌های اجتماعی دخیل در فرزندآوری می‌تواند به اتلاف منابع و عدم دستیابی به اهداف مورد نظر منجر شود. وی با اشاره به بررسی شش سناریو برای رشد جمعیت، بیان کرد که محتمل‌ترین پیش‌بینی از رشد سالانه ۱.۶ درصد در بازه سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۴۳۰ حکایت دارد که طبق آن جمعیت کشور در سال ۱۴۳۰ به حدود ۹۳ میلیون نفر خواهد رسید.

سپهر کرمی گفت: تحلیل هرم سنی نشان‌دهنده حرکت جامعه به سمت سالمندی است؛ پدیده‌ای که پیامدهای منفی متعددی به دنبال دارد. عواملی نظیر ارتقای سطح سلامت، مختلف، نقاط ضعف سیاستی و هشدارهای راهبردی که می‌توانند مشکلات آینده را رقم زنند، این روند تأثیرگذار هستند.

وی افزود که داده‌های موجود حاکی از کاهش روند ولادت ثبت‌شده از سال ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۲ است. این شرایط به طور جدی ضرورت اجرای سیاست‌های مرتبط با جوان‌سازی جمعیت را ایجاب می‌کند. کرمی همچنین قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت را یکی از سیاست‌های کلیدی این‌زمینه دانست، اما با اشاره به مطالعات مختلف، نقاط ضعف سیاستی و هشدارهای راهبردی که می‌توانند مشکلات آینده را رقم زنند، را مطرح کرد.

او ادامه داد که برای اعمال سیاست‌های مؤثر،

شناسایی گروه‌های هدف اهمیت بالایی دارد.

گروه‌ها و نهادهای تحت تأثیر قانون مذکور

شامل خانواده‌ها، گروه‌های شغلی، و نهادهای

فرهنگی، درمانی و بهداشتی هستند، در این میان

خانواده‌به‌عنوان مهم‌ترین نهاد تأثیرپذیر شناخته

می‌شود. کرمی هشدار داد که غفلت از شناخت

عمیق مسئله و گروه‌های اجتماعی مؤثر در

فرزندآوری ممکن است باعث شکست در تحقق

اهداف شود. وی با مرور سیاست‌های جمعیتی

ایران خاطرنشان کرد که این رویکردها با هدف

تثبیت، افزایش یا کاهش جمعیت تهیه می‌شوند

و هر کدام با چالش‌ها و فرصت‌های خاص خود

همراه‌هستند.

چهار دوره سیاست‌گذاری جمعیتی در ایران

وی سیاست‌های جمعیتی ایران را در چهار

دوره تقسیم‌بندی کرد: دوره سیاست‌های کاهش

جمعیت پیش از انقلاب، افزایش جمعیت از

انقلاب ۵۷ تا سال ۱۳۶۷، کاهش جمعیت از

سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۸ و افزایش مجدد جمعیت از

سال ۱۳۸۹ تاکنون. کرمی توضیح داد که افزایش

سرعت رشد جمعیت قبل از انقلاب منجر به

تدوین سیاست‌هایی برای کاهش سرعت رشد با

هدف توسعه همه‌جانبه شد. اما پس از پیروزی

انقلاب اسلامی، اهمیت رشد جمعیت، جنگ

تحمیلی و مبانی مذهبی موجب تغییر مسیر به

سمت افزایش جمعیت شد که نتیجه آن به رشد

انفجاری چهار درصدی در سال ۱۳۶۶ رسید.

این پژوهشگر افزود که با گذر زمان و

طی دهه‌های بعدی، مجدداً سیاست‌های

محدودکننده جمعیتی اجرایی شدند، به‌طوری‌که

نرخ رشد جمعیت تا اواسط دهه ۸۰ به رقم ۱.۶۱

درصد کاهش یافت.

وی یادآور شد که سیاست کاهش جمعیت در

برنامه اول توسعه با هدف کاهش باروری زنان

از میانگین ۶.۴ فرزند به ۴ فرزند و کاهش نرخ

رشد جمعیت از ۳.۰۲ درصد به ۲.۳ درصد تا

سال ۱۳۹۰ تصویب گردید. در این راستا وزارت

بهداشت موظف شد تا از وقوع باروری ناخواسته

و تولد نزدیک به یک میلیون نوزاد جلوگیری کند.

ضمن اینکه قوانین حمایتی مرتبط با افزایش

جمعیت لغو و زمینه‌هایی نظیر ارتقای سطح

تحصیلی دختران و مشارکت زنان در فعالیت‌های

اقتصادی – اجتماعی فراهم شد.

کرمی افزود که در سال ۱۳۷۲، با تصویب قانون

تنظیم خانواده و جمعیت، مشوق‌های زادآوری

برای فرزندان چهارم و بالاتر کاهش یافت و

تبلیغات فرهنگی برای ترویج تنظیم خانواده مورد

توجه قرار گرفت.

وی خاطرنشان کرد: با کاهش نرخ رشد

جمعیت در آغاز سال ۱۳۸۹، سیاست‌های

جمعیتی مختلفی جهت افزایش نرخ جمعیت

تدوین و ابلاغ شد، بر این اساس طی این دوره

که آخرین دوره سیاست جمعیتی کشور تا امروز

است، قوانین و طرح‌های تحدیدکننده جمعیت

لغو و سیاست‌های جایگزینی مانند سیاست‌های

کلی جمعیت سال ۱۳۹۳، سیاست‌های کلی

خانواده سال ۱۳۹۵، برنامه ششم و هفتم توسعه،

قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در

جهت رشد جمعیت تدوین و ابلاغ شدند.

دستور کار دولت‌ها در رفع موانع فرزندآوری:

بررسی سیاست‌ها و ارائه راهکارهای اجرایی

این پژوهشگر حوزه خانواده و جمعیت بیان

کرد که بر اساس اصل دوم سیاست‌های کلی

جمعیت مصوب سال ۱۳۹۳، دولت‌ها موظف

هستند در راستای رفع موانع ازدواج، تسهیل و

ترویج تشکیل خانواده، افزایش نرخ فرزندآوری،

کاهش سن ازدواج، و حمایت از زوج‌های

جوان اقدامات لازم را برنامه‌ریزی و اجرا کنند.

توانمندسازی این زوج‌ها نیز باید به عنوان یکی از

اولویت‌های اساسی مورد توجه قرار گیرد.

در برنامه ششم توسعه، دولت ملزم به اجرای

سیاست‌هایی همچون کاهش ۱۰ درصدی سن

ازدواج، افزایش نرخ باروری به حداقل ۲.۵ فرزند

به ازای هر زن، ترویج فرهنگ ازدواج موفق و نگاه

مثبت به فرزندآوری شده است. همچنین ارائه

آموزش‌ها و مشاوره‌های تخصصی به نوجوانان و

جوانان، با تأکید ویژه بر خانواده‌ها قبل، حین،

و حداقل پنج سال پس از ازدواج، جزو اهداف

برنامه قرار گرفته است. دیگر محورهای کلیدی

شامل ارائه تسهیلات مسکن، بیمه اجتماعی برای

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: پویا وکیلی

اعضای شورای سیاست‌گذاری: دکتر مصطفی مسجدی و حسن وکیلی

دفتر مرکزی: یوسف آباد، خیابان اسدابادی، بین خیابان ۱۹ و ۲۱ پلاک ۲۰۷، واحد ۵ تلفن: ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷ - ۰۲۱۸۸۳۹۶۱۴۹

پست الکترونیک: etchademelat.ir / ایمیل: etchademelat.ir@gmail.com

سازمان آگهی‌ها: ۰۲۱۸۶۰۵۳۲۹۰ - ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ - ۰۲۱۸۸۹۸۲۱۳۷ / سازمان شهرستان: ۰۲۱۸۶۰۵۴۱۱۸ / چاپ: شاخه‌سبز

دولت‌ها باید موانع فرزندآوری را رفع کنند

جمعیت ایران مبتلا به پیری زودرس!

زنان خانه‌دار دارای حداقل سه فرزند، حمایت از دانشجویان متأهل با ایجاد خوابگاه‌های مناسب، و ارائه خدمات مشاوره‌ای جهت کاهش ۲۰ درصدی نرخ طلاق هستند.

این پژوهشگر با اشاره به برنامه هفتم توسعه خاطرنشان کرد که در این دوره نیز با هدف دستیابی به شاخص باروری ۲.۵ فرزند، تمهیدات لازم برای تحکیم بنیان خانواده، افزایش فرزندآوری، و رفع موانع باروری تحت فصل ۱۶ برنامه پیش‌بینی شده است.

بررسی قانون حمایت از خانواده و جوانی

جمعیت؛ گامی مؤثر در اصلاح روند جمعیتی

کشور

وی در ادامه ضمن برجسته کردن اهمیت

قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت،

این قانون را یکی از مهم‌ترین ابزارهای اصلاح

هرم جمعیتی کشور توصیف کرد. این قانون که

در ۲۴ مهر ۱۴۰۰ با تصویب کمیسیون مشترک

طرح جوانی جمعیت و حمایت از خانواده

مجلس شورای اسلامی اعلام شد، شامل ۷۳

ماده است و اجرای آن طی یک دوره هفت ساله

برنامه‌ریزی شده است. این قانون از طریق

سیاست‌های تشویقی، ترویجی، آموزشی،

پژوهشی، توسعه‌ای، و بازدارنده در تلاش برای

ترغیب فرزندآوری و افزایش نرخ رشد جمعیت

کشور است.

سیاست‌های تشویقی ارائه‌شده در این قانون

شامل مواردی در حوزه مسکن، تسهیلات بانکی

و بورسی، یارانه‌های مالی، فرصت‌های شغلی

با معافیت‌های مالیاتی، خدمات بیمه‌ای، و

سایر ابتکارات مرتبط هستند. علاوه بر این،

سیاست‌های ترویجی به اقدامات آموزشی،

مشاوره‌ای، و رسانه‌ای اختصاص یافته‌اند.

کوناکون

سه‌شنبه ۲۴ تیر ۱۴۰۴

شماره ۲۰۰۰

۱۹ محرم ۱۴۴۷

۱۵ جولای ۲۰۲۵

زندگی بهتر

۴ گروه غذایی که می‌تواند باعث بوی بد بدن شوند

بسیاری از خوراکی‌ها (علاوه بر سیر که از این نظر شناخته‌شده‌تر است) می‌توانند بر بوی بدن افراد تأثیر بگذارند، با این حال کارشناسان معتقدند انتخاب‌های غذایی مناسب می‌تواند این اثرات را کاهش دهد.

به گزارش خبرآنلاین، «ارین

پالینسکی‌وید»، متخصص تغذیه

در نیوجرسی می‌گوید: برخی

خوراکی‌ها بیش از دیگران بر بوی

بدن تأثیر می‌گذارند. به گفته این کارشناس، تحقیقات نشان می‌دهد که بوی

بدن تحت تأثیر عواملی چون باکتری‌های موجود روی پوست هر فرد و نحوه

تجزیه عرق توسط این باکتری‌ها، قرار می‌گیرد.

ایسنا نوشت: در ادامه، به برخی از رایج‌ترین مواد غذایی که می‌توانند بر

بوی بدن تأثیر بگذارند، اشاره شده است:

ماهی

همه ما با بوی «ماهی‌مانند» ناشی از غذاهای دریایی آشنا هستیم اما مصرف این خوراکی‌ها می‌تواند بوی بدن افراد را نیز در مشام دیگران تغییر دهد.

این متخصص کلینیک کیلووند می‌گوید در مواردی بسیار نادر، بدن، یک

ترکیب جانبی موجود در غذاهای دریایی به نام «کولین» را به ماده‌ای با بوی

ماهی موسوم به «تری‌متیل آمین» تبدیل می‌کند.

این پژوهشگر با اشاره به این نوع عارضه نادر معروف به

«تری‌متیل آمینوری» دچار هستند، پس از مصرف سایر خوراکی‌ها از جمله

لوبیا، کلم بروکلی، گل کلم، بادام‌زمینی و محصولات سویایی نیز ممکن است

بویی ماهی‌مانند از بدنشان به مشام اطرافیان برسد. این متخصص می‌گوید:

با این حال این بیماری بسیار نادر، تنها چند صد نفر را تحت تأثیر قرار

می‌دهد و اکثر افراد می‌توانند بدون نگرانی، ماهی مصرف کنند.

سبزیجات چلیپایی

اگرچه سبزیجات به‌طور گسترده به‌عنوان یکی از سالم‌ترین انتخاب‌های

غذایی شناخته می‌شوند اما برای برخی افراد می‌توانند بویی غیرمنتظره ایجاد

کنند. به گفته متخصصان، سبزیجات چلیپایی مانند بروکلی، کلم، گل کلم

و کلم بروکسل هنگام آزادسازی اسید سولفوریک می‌توانند باعث بوی بدن

شوند. این بو توسط عرق، تنفس و گاز روده تشدید می‌شود.

ادویه‌ها

ارین پالینسکی‌وید می‌گوید: برخی غذاهای تند به دلیل ترکیبات حاوی

گوگرد و متابولیت‌های خاص، شناخته شده‌اند که بوی بدن را افزایش

می‌دهند.

وقتی این ترکیبات آزاد می‌شوند، با باکتری‌های پوست واکنش می‌دهند و

باعث ایجاد بوهای خاص می‌شوند.

متخصصان اشاره می‌کنند که ادویه‌هایی مانند کاری و زیره دارای «ترکیبات

فژار» هستند که وارد جریان خون می‌شوند و از طریق غدد عرق آزاد شده و

باعث بوی متمایزی می‌گردند.

گوشت قرمز

به گفته پالینسکی‌وید، مصرف مقادیر زیاد گوشت قرمز نیز می‌تواند بر

بوی بدن تأثیر بگذارد.

مصرف گوشت قرمز می‌تواند پروتئین‌های بدون بو را از طریق تعریق آزاد

کند اما پس از ترکیب با باکتری‌های پوست، بوی آن‌ها تشدید می‌شود.

خوراکی‌هایی برای بهبود بوی بدن

کارشناسان یادآور شده‌اند اینگونه نیست که از بدن همه افراد پس از خوردن

این مواد غذایی، بوهای یکسانی به مشام برسد زیرا تفاوت‌های ژنتیکی، بر نوع

و شدت بوی تولید شده تأثیر می‌گذارد.

با این حال ایجاد تغییرات خاص در رژیم غذایی می‌تواند به کاهش یا

جلوگیری از بوی بدن کمک کند. متخصصان توصیه می‌کنند که ممکن است

با کاهش مصرف خوراکی‌های سرشار از گوگرد، کاهش گوشت قرمز و غذاهای

بسیار تند و همچنین افزایش مصرف آب و انواع دیگری از میوه‌ها و سبزیجات

بتوانید بوی بدن را بهبود ببخشید.

پالینسکی‌وید گفت: خوراکی‌هایی مانند سیب، سبزیجات برگ‌دار، ماست و

چای سبز می‌توانند ترکیبات ایجادکننده بو را خنثی کرده و از باکتری‌های مفید

روده حمایت کنند که این امر می‌تواند بوی ناخوشایند بدن را کاهش دهد.

این متخصص تأکید می‌کند: حفظ هیدراتاسیون مناسب و تمرکز بر حمایت

از سلامت متابولیک از طریق بهبود کیفیت خواب، کاهش استرس و فعال

ماندن، همگی می‌توانند به بهبود بوی کلی بدن کمک کنند.

اینفوگراف

کدام ارزها ر کورددار سقوط در سال ۲۰۲۵ هستند؟

بدون شرح